

A Győri Ítéltábla dr. Kovács Béla Sándor ügyvéd (...) által képviselt **felperes neve** (...) felperesnek a dr. Tettinger István ügyvéd (...) által képviselt alperes ellen küldöttgyűlési határozat felülvizsgálata iránt a Székesfehérvári Törvényszék előtt folyamatba tett perében Székesfehérvárott, 2019.február 19.napján 17.P.20.364/2018/13.szám alatt hozott - 2019.március 8.napján 14.sorszám alatt kijavított - ítélet ellen a felperes részéről 15. és 18.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében kérte, a bíróság az alperes 2018. április 26-án tartott küldöttgyűlésén meghozott 3-31/2018. (IV. 26.) határozatokat helyezze hatályon kívül, és kötelezze az alperest, hogy a 6-10., a 20., illetve a 22-27. és a 29. sz. határozatok helyett hozzon új határozatokat.

Előadta, hogy kereseti kérelme az Lsztv.9.§./1/ bekezdésén alapul.

Elsődlegesen eljárási, illetve anyagi jogszabály és alapszabály sértésekre hivatkozott.

Álláspontja szerint alaki jogszabálysértés történt az alábbi határozatok esetében: 3-21, illetve hangsúlyozta, hogy a megtartott küldöttgyűlésen levezető elnököt nem választottak, az alperesi szövetkezet elnöke annak vezetését átengedte dr.Tettinger István ügyvédnek.

Anyagi jogszabály és alapszabály sértés történt az alábbi határozatok meghozatalakor: 4, 10, 11, 12, 15, 17, 19, 25, és 30.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes keresete alaptalan.

Álláspontja szerint a küldöttgyűlés összehívása szabályos volt, és azt a szövetkezet elnöke vezette.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott kijavított ítéletében a keresetet elutasította.

Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a jogvita eldöntésénél milyen jogszabályi rendelkezések az irányadók. Rögzítette, hogy a Ptk-ban foglalt szabályok nem vehetők figyelembe, mivel azok csak a gazdasági társaságokra vonatkoznak. Kiemelte, hogy sem a szövetkezet, sem a lakásszövetkezet nem gazdasági társaság; a 2016.évi CXXX.tv. (Pp.7.§./1/ bekezdés 6.pontja) értelmében gazdálkodó szervezet.

A Ptk.IV.részének szövetkezetre vonatkozó szabályai sem alkalmazhatók a lakásszövetkezetre, ezért kizárólag az Lsztv. rendelkezései irányadók a jogvita elbírálására.

Az eljárási szabálysértések körében (ítélet indokolás 13.oldal) összességében megállapította, hogy hogy az alaki, eljárási jogszabálysértésekre vonatkozó felperesi hivatkozások alaptalanok. Ezen okokból nem volt lehetőség a 3-21. sz. határozatok hatályon kívül helyezésére.

Ezt követően vizsgálta, hogy a felperes anyagi jogszabálysértésekre történő hivatkozása megalapozott-e.

A legfőbb szerv a 2. sz. határozatával 2018. április 26-án a küldöttgyűlés két jegyzőkönyv-hitelesítőjét választotta meg, **hitelesítő 1** és **hitelesítő 2** személyében, míg a 4. sz. határozattal a 2014. évi küldöttgyűlés jegyzőkönyv-hitelesítőjének elfogadása történt meg ismét. Közülük az egyik ugyancsak **hitelesítő 2** volt. Ebből nyilvánvaló, hogy a küldöttgyűlés csak két és nem három hitelesítőről döntött.

Kiemelte, hogy a jegyzőkönyv alaki hiányosságai önmagukban nincsenek kihatással a határozatok érvényességére.

A 10. sz. határozat tekintetében a felperes arra hivatkozott, hogy abban nincs meghatározva az üzemeltetési hozzájárulás legkisebb és legnagyobb mértéke; csak utalás történt a 7. és 8. sz. mellékletre.

A perben kihallgatott küldött tanúk vallomása alapján tényként rögzítette, hogy a mellékletek valóban hiányoztak, de a 2014-es küldöttgyűlés anyagában ezek a mellékletek szerepeltek.

A 11. sz. határozattal az igazgatósági tagok és a felügyelőbizottság feladatát ellátó személy díjazásáról szóló 2014. évi határozat ismételt elfogadásra került. A bíróság álláspontja szerint az a tény, hogy a jóváhagyott keret nem lett személyekre lebontva, csak a végrehajthatóságot érinti, önmagában a határozat érvényességét nem.

Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az Lsztv.26.§./2/ bekezdés h/pontját nem lehet úgy értelmezni, hogy a díjazásra csak a felügyelőbizottság tehet javaslatot. Ez arról rendelkezik, hogy ezt a felügyelőbizottság is megteheti, ha akarja.

Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperes védekezésével, mely szerint a szavazásból a küldöttek az Lsztv. szabályai szerint nincsenek kizárva; minden olyan kérdésben szavazhatnak, ami a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik. Ezt támasztja alá az Lsztv. 18. § (2) bekezdésének szabálya, amely semmilyen korlátozó rendelkezést nem tartalmaz.

A Ptk.3:19.§./1/ bekezdés a/pontja szóba sem jöhet.

A 12. sz. határozat is a 2014. évi határozat ismételt elfogadása volt. 2014-ben **K.F.** igazgatósági taggá választása történt meg titkos szavazással; a nyilvános cégiratokból megállapíthatóan a 2017. évi rendes választásig.

Amikor tehát a küldöttgyűlés 2018 áprilisában ismételten elfogadta - nem vitásan nyílt szavazással - ezt a határozatot, ez teljesen szükségtelen volt.

A 2017.évi nyilvános cégiratok értelmében **K.F.** már nem volt igazgatósági tag.

Így az igazgatóság nem vált tíztagúvá.

A 15.számú határozat tekintetében kiemelte, hogy az a 2014.évi határozat ismételt elfogadása volt „és azt szabályozza, hogy egy tag hány másik tagot képviselhet a legfőbb szerv ülésén”. Az Lsztv.18.§./3/ bekezdése csak azt tartalmazza, hogy az alapszabály a részletkérdéseket rendezi. A felperes által hivatkozott Ptk.3:337.§./3/ bekezdése nem alkalmazható, jogszabálysértés nem történt. A 17.számú határozat a 2014.évi döntés megismétlése volt arról, hogy ki nem lehet vezető tisztségviselő.

Az Lsztv.4.§./2/ bekezdés e/pontja lehetővé teszi, hogy a szövetkezet alapszabályában további kizáró okot is meghatározzon, de az Lsztv.30.§./1/ bekezdés b/pontja is megállapít kizáró okot. Így ez nem ütközik az Lsztv.41.§.b/pontjába.

A 19. sz., megismételt határozatot nem teszi érvénytelenné, hogy a szabályozott intézmény megnevezése időközben változott; ez a jegyzőkönyvből is kitűnik. A határozat érvényességét a hibás hivatkozás sem érinti, a határozat nem ütközött jogszabályba, az alapszabály vagy az SZMSZ rendelkezésébe.

A 25. sz. határozat tekintetében, mely a 2017. évre vonatkozó tiszteletdíjak elfogadásáról döntött, a bíróság csak visszautal a 11. sz. határozatnál kifejtett álláspontjára.

A 14.számú kijavító végzésében pedig megállapította, hogy a 30.számú küldöttgyűlési határozat nem ütközik sem a Ptk., sem az Lsztv. szabályaiba. Álláspontja szerint egyetemleges kötelezettséget nem csak jogszabály állapíthat meg, hanem az alapulhat a felek megállapodásán is.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte az a Székesfehérvári Törvényszék 17.P.20.364/2018/13. sz. ítéletének megváltoztatását és a keresetének történő helyt adását. Az ítéletábra az alperes 2018. április 26-án tartott küldöttgyűlésén meghozott 3-31/2018.(IV.26.) számú határozatait helyezze hatályon kívül, és kötelezze az alperest, hogy a 6-10., a 20. illetve a 22-27. és a 29. sz. határozatok helyett hozzon új határozatot. Igényt tartott a másodfokú perköltség megfizetésére.

Előadta, hogy a küldöttgyűlési határozatokat egy szabálytalanul összehívott és megtartott küldöttgyűlésen hozták meg.

A Ptk. 3:17. § (3) bekezdése szerint a jogi személy döntéshozó szerve ülésének napirendjét a meghívóban olyan részletességgel kell feltüntetni, hogy a szavazásra jogosultak a tárgyalni kívánt témakörökben álláspontjukat kialakíthassák. A Lsztv. nem tartalmaz ezzel ellentétes vagy ettől eltérő szabályt.

Az első fokon eljáró bíróság ezen törvényi követelmény teljes figyelmen kívül hagyásával minősítette a küldöttgyűlés összehívását szabályosnak. Így határozata anyagi jogszabályt sért.

A küldöttgyűlés meghívójának 2.napirendi pontjához azokat az írásos anyagokat sem mellékeltek, amelyek nem vitásan elkészültek.

Hangsúlyozta, hogy „ismételt elfogadásra” nincs mód, helyettük csak új határozatokat lehet hozni. Ezen új határozatok jogszerűségét pedig önállóan kell vizsgálni.

Szabálytalan volt az ülés vezetése is, ami ugyancsak a meghozott határozatok érvénytelenségét eredményezi.

Fenntartotta, hogy kifejezett megválasztás nélkül senki más nem vezetheti a küldöttgyűlést, még akkor sem, ha az igazgatóság elnöke ezzel megbízza.

Részletezte azon álláspontját, hogy a levezető elnök nem a szövetkezet elnöke, hanem dr.Tettinger István ügyvéd volt.

Hangsúlyozta, hogy számos határozat vitáját nem nyitotta meg az ülést vezető személy. Így elvonták a tagoknak a Lsztv.21. § (3) bekezdésében biztosított tanácskozási jogát. Mindezek miatt az elsőfokú ítélet azon része, amely szabályosnak minősítette az ülésvezetést, iratellenes, okszerűtlen és ennek következtében anyagi jogszabályt sért.

Anyagi jogszabálysértésre hivatkozással kérte a 4/2018., a 10/2018., a 11/2018., a 12/2018., a 15/2018., a 17/2018., a 19/2018., valamint a 30/2018.számú határozatok hatályon kívül helyezését az általa részletesen kifejtett indokok alapján.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Perköltséget nem igényelt.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az eljárás adatait okszerűen értékelve megalapozott tényállást állapított meg és az ebből levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló. Az ítéletábra teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontját és az ítélet indokolásában foglaltakat. A fellebbezési érvelésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

Az ítéletábra a fellebbezési érvelésre figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a perbeli jogvita elbírálására az Lsztv. rendelkezései, avagy a felperes által hivatkozott Ptk. rendelkezései az irányadók.

Az elsőfokú bíróság az Lsztv. 1.§./2/ bekezdése alapján helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a perbeli jogvita elbírálására ezen törvény rendelkezései az irányadók és nem vehetők figyelembe a Ptk.III.részében foglalt szabályok, mivel azok csak a gazdasági társaságokra vonatkoznak. Ugyanígy nem alkalmazhatók a Ptk-nak a szövetkezetre vonatkozó szabályai sem, mivel a lakásszövetkezet önálló szövetkezeti forma a Pp7.§./1/ bekezdés 6.pontja értelmében. Ezért a jogvitát a lakásszövetkezeti törvény, valamint az alapszabály, illetve az SZMSZ rendelkezései szerint kellett elbírálni.

Az elsőfokú bíróság 3-21.számú határozatok tekintetében megalapozottan állapította meg az ítélet indokolás 13.oldalán részletesen kifejtett álláspontja alapján, hogy alaki, eljárási szabálysértés nem történt. Ezen véleményével az ítéletábra is egyetértett, azt megismételni nem kívánja.

Az ítéletábra nem osztotta a felperes azon fellebbezési érvelését, hogy az elsőfokú ítélet sérti a 2016.évi CXXX.tv. (Pp.) 341.§-ában foglalt, az ítélet teljességének az elvét.

A 30/2018/IV.26./ számú határozat tekintetében az elsőfokú bíróság 14.szám alatt kijavító végzést hozott, amelyben rögzítette, hogy a határozat meghozatalakor jogszabálysértés nem történt. Kógens rendelkezés hiányában a felek szabadon dönthetnek.

Az ezzel kapcsolatos jogi álláspontját az ítéltábla is teljes körűen osztotta, azt megismételni nem kívánja.

Az ítéltábla álláspontja szerint nem alapos a felperes fellebbezése a 2/2018., a 4/2018., a 10/2018., a 11/2018., a 12/2018., a 15/2018., a 17/2018., a 19/2018. és a 25/2018.számú határozatok hatályon kívül helyezése körében sem.

A 2/2018. és 4/2018.számú határozatokból egyértelmű, hogy a 2018.április 27-i küldöttgyűlésnek csak kettő és nem három jegyzőkönyv hitelesítője volt. Az egyértelmű ítélkezési gyakorlat szerint önmagában a jegyzőkönyv alaki hiányossága nincs kihatással a határozat érvényességére, ezért az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos jogi álláspontja megalapozott.

Ugyanez vonatkozik a 12/2018.számú határozatra is, amelyben **K.F.**t választották meg igazgatósági taggá.

Kiemeli az ítéltábla, hogy ezen határozatnál figyelemmel kell lenni arra, hogy ez a határozat is a 2014.évi határozat ismételt elfogadása volt, amikor **K.F.** igazgatósági taggá történő megválasztására titkos szavazással került sor. Ez a tagsága azonban csak 2017.évig állt fenn, ezt követően már nem.

A 10/2018.számú határozat körében az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával. Ez a 2014.évi hatályon kívül helyezett határozat újbóli megszavazása volt. 2014.évben pedig a küldöttek a felperes által hiányolt 7. és 8. mellékleteket megkapták, így az ismételt megküldésre az ítéltábla megítélése szerint nem volt szükség. Ezek hiánya nem eredményezi az elfogadott határozat érvényességét.

Ez a határozat nem sérti az alperesi alapszabály III.fejezetének 2.i.pontjában foglaltakat sem. A hivatkozott alapszabály a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozónak utalja az irányelvek meghatározását a gazdálkodás eredményeinek felhasználásáról, különösen az építés, illetve a fenntartás költségének viseléséről, továbbá a tagsági viszony alapján végzett munka vagy más személyes közreműködés értékelésének rendszeréről.

A felperes által hivatkozott alapszabály 4.i.pontja nem erről rendelkezik, hanem a IV.fejezetben a tisztségviselőkre vonatkozó rendelkezések kerültek szabályozásra, így ezen felperesi hivatkozás figyelembe nem vehető.

Az ítéltábla a 11/2018.számú határozat körében teljes egészében osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolás 14.oldal 3. és 4.bekezdésében foglalt jogi álláspontját. Helyes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy az Lsztv.26.§./2/ bekezdés h/pontját nem lehet úgy értelmezni, hogy az igazgatósági és a felügyelőbizottsági tagok díjazására csak a felügyelőbizottság tehet javaslatot. Az a tény, hogy a díjazás összege külön személyenként nem került meghatározásra szintén nem érinti a határozat érvényességét, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította. Ez csak a végrehajthatósággal kapcsolatos.

A felperes által hivatkozott Ptk.3:19.§. /2/ bekezdés f/pontja pedig nem alkalmazható a fentebb kifejtett álláspont értelmében.

A 15/2018.számú határozat, amely azt szabályozza, hogy egy tag hány másik tagot képviselhet a legfőbb szerv ülésén nem ütközik az Lsztv.18.§./3/ bekezdésébe, mivel diszpozitív szabályról van szó. Maga a törvény is rögzíti, hogy a képviselőre vonatkozó részletes szabályokat az alapszabályban kell meghatározni, más korlátozó rendelkezés nincs. A Ptk.VI.könyve az általános

szabályok között idevágóan nem tartalmaz korlátozó rendelkezéseket, a Ptk.III.könyve nem alkalmazható a korábbiakban kifejtettek értelmében.

A 17/2018.számú határozat tekintetében az ítélőtábla teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolás (15.oldal 3.bekezdés) kifejtett helyes jogi álláspontját.

A fellebbezésben foglaltakra kiemeli, hogy maga az Lsztv.30.§./1/ bekezdés b/pontja is kimondja, hogy nem lehet tisztségviselő, aki büntetett előéletű. Ugyanakkor megalapozottan jutott arra az álláspontra az elsőfokú bíróság, hogy a hivatkozott törvény 4.§./2/ bekezdés e/pontja értelmében az alapszabály más, további kizárási okot is meghatározhat kógens rendelkezés hiányában. Így ez nem ütközik az Lsztv.41.§.d/pontjába.

A 19/2018.számú határozatban téves a „házbizottsági elnökök” megnevezés mivel azt a törvény megszüntette és helyette a közösségi megbízott szerepel. Ez a hibás hivatkozás azonban a határozat érvényességét - mint ahogy azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította - nem érinti.

Ugyanezen határozat másik része többek között az SZMSZ III.fejezet 3.pontjának szabályait is módosította, mégpedig a szavazólapoknak a tagokhoz történő eljuttatásával kapcsolatban.

Ezen módosításhoz az ítélőtábla álláspontja szerint nem volt szükség titkos szavazásra, mivel az Lsztv.29.§./2/ bekezdése rögzíti, hogy csak a tisztségviselőket kell titkos szavazással megválasztani, míg az /1/ bekezdés részletezni, hogy kik minősülnek tisztviselőknak.

A felperes által hivatkozott alapszabály IV.fejezet 1. és 2.pontja rendelkezik arról hogy kik minősülnek tisztségviselőknak, illetve a választott testületi tagokról és a szövetkezet érdekképviselői küldöttjeiről rendelkezik úgy, hogy őket titkos szavazással kell megválasztani. A módosítás azonban csak a szavazólapok eljuttatásának módjáról rendelkezik.

A 25/2018.számú határozat tekintetében az ítélőtábla visszaul a 11/2018.számú határozattal kapcsolatos álláspontjára, és ismételten kiemeli, hogy a Ptk.3:19.§./2/ bekezdés a/ és f/pontjai nem alkalmazhatók.

Hangsúlyozza, hogy ez a szabályozás nem sérti az Lsztv.26.§./2/ bekezdés h/pontját sem.

Végezetül és összegzésül kiemeli az ítélőtábla, hogy a bírói gyakorlat megköveteli, hogy az igényt érvényesítő fél igazolja védendő jogi érdekének fennállását, ami akkor állapítható meg, ha az ügyben hozott döntés a kezdeményező fél élet- és jogviszonyaira kihat, számára jogokat és kötelezettségeket keletkeztet, módosít vagy szüntet meg (BDT.2015.3253.). Ez az értelmezés koherens a Ptk.1.§./1/ bekezdésének rendelkezéseivel.

Az ítélőtábla a felperes személyesen beadott Pf.5.számú beadványának vizsgálatát a Pp.72.§. /2/ bekezdése és a 176.§./1/ bekezdés l/pontja alapján mellőzte.

Mindezen indokok kiemelésével az ítélőtábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét a Pp.383.§. /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az alperes perköltséget nem igényelt, ezért erről az ítélőtábla nem rendelkezett.

Győr, 2019.szeptember 19.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.

Dr.Vass Mária sk.

Dr.Szalay Róbert sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró